

NIEDZIELA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO · ROK C

Ewangelia: J 20, 19 – 23

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam!

Zamknięte drzwi!

Chrystus przychodzi do Wieczernika i zastaje zamknięte drzwi, które dla Niego nie stanowią żadnego problemu i żadnej przeszkody. Wchodzi do środka pomimo, że są zamknięte. Znajduje wewnątrz wystraszonych uczniów. Przynosi im Pokój. Na pewno chciałby i dzisiaj przychodzić do każdego z nas. Zastaje jednak nasze serca zamknięte od środka. Nie wejdzie jednak bez zaproszenia, wytrwale czeka i puka. Szanuje za bardzo naszą wolność, aby wtargnąć do naszego serca, które pozostaje zamknięte dla Boga Miłości. Jest za delikatny. Nasze serce nie jest pomieszczeniem, jest centrum naszego jestestwa.

Drogi Przyjacielu! Ludzkie serce łatwo zapalić nienawiścią, zazdrością, chciwością, lenistwem, nieuczciwością. Najtrudniej zapalić je prawdziwą miłością. I mimo, że sam Bóg się nad tym trudzi, ciągle owoce Jego trudu są mało widoczne. Otwórz więc drzwi Chrystusowi i niech przemieni Cię Jego miłość.

Ks. Sylwester

FESTYN

Kochani Parafianie. Mija kolejny rok naszej pracy. Chcielibyśmy uczcić ten fakt uroczystą Mszą świętą i festynem dla naszych Parafian. Na wspólną modlitwę i zabawę zapraszamy 17 czerwca o godz. 15.00. Z tego też powodu rozpoczynamy akcję „Złotówka”.

Niech ta symboliczna moneta jednozłotowa złożona do puszki na gazetkę, będzie wkładem każdego z nas w uświetnienie wspólnej uroczystości. Za wszystkie ofiary serdecznie dziękujemy.

Redakcja

Blżej Biblii

Pozdrowienie „pokój wam!” nie jest tylko zwykłą formułą powitalną przejętą od Żydów, ale orędziem radości wypływającym z obecności Jezusa i gwarancją przezwyciężenia lęku i przygnębienia, które jeszcze dominowały wśród uczniów. Radość z wypadków minionego poranka dnia zmartwychwstania przenikała powoli i dość różnie u poszczególnych uczniów. Jednocześnie Jezus ukazuje im ślady ran zadanych przy ukrzyżowaniu. W ten sposób dowodzi swej identyczności z ukrzyżowanym Jezusem i zapobiega podejrzeniu, jakoby był zjawą lub duchem. Następnie Jezus kieruje do Apostołów nakaz misyjny.

Nowa zbawcza rzeczywistość, jakiej dopełnił wstępując do Ojca i potwierdził zmartwychwstaniem, przepelnia uczniów. Należy ją teraz przekazać światu pogrążonemu jeszcze w ciemnościach grzechu. W tym apostołskim trudzie ważną rolę będzie spełniał Duch Święty obiecany uczniom po odejściu Jezusa. Gest tchnienia nawiązuje do Rdz 2, 7, gdzie Bóg udziela życia człowiekowi. W podobny sposób Jezus udziela uczniom nowego życia nadprzyrodzonego, które za sprawą Ducha Świętego będą szerzyli wśród świata.

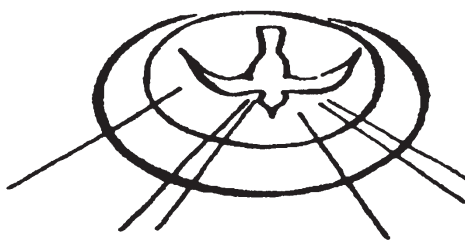
Przez zmartwychwstanie Jezus okazał w pełni swoją moc jako Syn Człowieczy i Syn Boży. Z obu tytułów przysługuje Mu władza sądenia. W tej władzy będą teraz uczestniczyć uczniowie, określając eschatologiczny los ludzi. Kościół dopatruje się słusznie w słowach w. 23 ustanowienia sakramentu pokuty. Działalność Apostołów nie będzie polegała tylko na stwierdzeniu podatności lub niepodatności do życia wiecznego, ale także na przywracaniu żywej łączności z Jezusem w imię Jego zasług. „Zatrzymanie grzechów” — to ostateczna konsekwencja trwałego odłączenia się człowieka od Jezusa, wzgardzenia Nim i ofiarowanym przez Niego nowym życiem. Czynnikiem decydującym będzie odzew człowieka na głoszone Słowo Boże i wprowadzenie Go w życie. Właśnie to żywe Słowo powodować będzie, jak za życia Chrystusa, podział świata na dwa wielkie obozy: chrześcijan i przeciwników Chrystusa.

Udzielanie Ducha odbywa się stopniowo. Duch nie jest rzeczywistością statyczną, nie stanowi jakby cennej rzeczy otrzymanej w celu przechowania, ale jest dla chrześcijanina przede wszystkim życiem. Jan rozważa ten dar Ducha, jako władzę odpuszczania grzechów wypełniającą zapowiedź sądu.

Zesłanie Ducha Świętego

W dziesięć dni po Wniebowstąpieniu obchodzimy Uroczystość Zesłania Ducha Świętego czyli Zielone Świąta. Po swoim powrocie do Ojca, Pan Jezus zesłał Ducha Św. w postaci ognistych płomieni. Zstąpił On na Matkę Najświętszą i na Apostołów zgromadzonych w wieczerniku. Od tego dnia, Kościół rozpoczął swoją publiczną działalność. W Zesłanie przeżywamy radosną prawdę, że Duch Święty został na zawsze w Kościele i działa w nim, oświeca, uświęca, jednoczy i prowadzi nas. On w nas zamieszkał od chwili chrztu świętego. W sakramencie bierzmowania umacnia nas na życie godne dzieci Bożych. Ten sam Duch, który zstąpił na Apostołów w wieczerniku, jest obecny w Kościele dzisiaj. Jego mocą Kościół sprawuje Ofiarę Mszy Św., przepowiada Słowo Boże, naucza, odpuszcza grzechy, udziela sakramentów świętych. On daje Kościołowi wiele darów zwanych charyzmatami. Ludzie, aby odkrywać charyzmaty, dary wylane przez Ducha Świętego na człowieka, który ma otwarte serce na te dary, gromadzą się we wspólnocie na modlitwie. Pojawienie się Odnowy w Duchu Świętym przypada na rok 1967, kiedy to grupa katolickich profesorów i studentów

w Stanach Zjednoczonych doświadczyła odkrycia odnowy duchowej, której towarzyszyło ujawnienie się charyzmatów Ducha Świętego. Był to początek katolickiej Odnowy charyzmatycznej. Obejmuje ona swoim zasięgiem wiele części świata. Odnowa w Polsce pojawiała się w połowie lat 70 – tych. Doświadczenie tej wspólnoty przenieśli na polski grunt księża: Marian Pistkowski i biskup Bronisław Dembowski.

Nawet osoby nie zaangażowane w Odnowę, zauważają oczywistą przemianę życia ludzi. Owocem jest nowy, osobisty związek w Duchu Świętym z Jezusem, jako zmartwychwstałym i obecnym Panem i Zbawicielem. Duch Święty przemienia całego człowieka: jego duszę, rozum, uczucia, wolę, aby tego doświadczyć potrzebna jest wiara i odwaga.

W naszej parafii jest taka wspólnota. Spotkania modlitewne są w każdą

środę o godz. 19.00. Co drugi tydzień jest sprawowana Eucharystia. W przeciągu ok. 2 godz. jest czas poświęcony na wielbienie Boga, dziękczynienie Mu za wszystkie dary. Obecność Ducha Świętego jest odczuwalna wśród ludzi. Każdy czuje się jak w rodzinie. Każdy może doświadczyć obecności. Człowiek, nawet ten, który nie potrafi się modlić, odczuwa bliskość Boga. Grupa modlitewna nie jest celem samym dla siebie. To miejsce naszego wspólnego spotkania z Bogiem, miejsce naszego uwielbienia Go, wzrostu naszej wzajemnej miłości oraz odkrywania naszego powołania. Nie możemy zapomnieć, że grupa modlitewna jest w istocie dziełem Boga a nie naszym, ludzkim. Pośród niektórych cech grup modlitewnych są, między innymi charyzmaty – szczególny rodzaj darów Ducha Świętego. Otrzymują je wszyscy, choć nie wszyscy te same i w jednakowym stopniu. My mamy być otwarci na Boże działanie.

Jeszcze raz gorąco i serdecznie zapraszam na spotkanie modlitewne w najbliższą środę na godz. 19.00. Każdy musi doświadczyć tego przeżycia. Niech Duch Święty obdarza każdego swoimi darami.

Monika Grzesiak

Moja „wielka przygoda” z Duchem Świętym

Duchu Święty, wołam przyjdź, bądź jak ogień w duszy mej, bądź jak ogień w ciele mym, rozpal mnie – tak brzmią słowa pieśni, ale czy Ty siostró i bracie odnosisz je do siebie? Czy jest w Tobie pragnienie Ducha Świętego, czy prosisz o Niego i czy otwierasz się, aby Duch Święty mógł do Ciebie przyjść?

W sierpniu 1997 roku rozpoczęła się moja „wielka przygoda” z Duchem Świętym. Słyszac od moich przyjaciół o Nim, o tym, z jaką mocą działa, zapragnęłam i ja Ducha Świętego. Nie bardzo wiedziałam jak to robić, słuchałam wielu pieśni, po prostu klękałam, prosiłam,

otwierałam ręce na znak, że potrzebuję Ducha Świętego. Pamiętam, jak przez kilka dni, codziennie, modliłam się o przebaczenie. Korzystałam z książeczki „Miłość przebacza”. I w końcu przebaczyłam sobie i tym, do których czułam jakiś żal. Na modlitwie oddałam życie Chrystusowi. Odprawiłam nowennę do Ducha Świętego, modliłam się sama i wspólnie z moimi przyjaciółmi. Pragnęliśmy Ducha Świętego, prosiliśmy, aby nas napełniał, czytaliśmy Słowo Boże. Duch Święty przyszedł do nas z wielką mocą i zaczął przemieniać nasze życie. Mnie obdarował modlitwą uwielbienia,

radością, zaczęłam częściej korzystać z sakramentu pokuty, prawie codziennie uczestniczyć we Mszy Świętej, czytać Słowo Boże. Otrzymałam wtedy wielki prezent. Jezus mocą Ducha Świętego uzdrowił mnie z nieuleczalnej choroby „tężyczki”, na którą chorowałam 16 lat oraz wyzwolił mnie od oglądania telewizji. Duch Święty dał mi wiele siły i zapału do modlitwy, przemieniał i ciągle przemienia moje życie.

We wrześniu 1998 roku rozpoczęłam współpracę z gazetką parafialną. Bóg w swojej dobroci i hojności dał naszej parafii „Odnowę w Duchu Świętym”,

cd na str. 4

Niepokalana Maryja Panna □ Matką Kościoła Świętego

Dzień 4 czerwca jest ogłoszony Świętem Matki Kościoła Bożego. Jest nią sama Matka Przenajświętsza. Wszak w Litani Loretanńskiej do Matki Bożej śpiewamy m. in.: „Matko Kościoła – módl się za nami!”

Skończył się ten przepiękny maj, miesiąc Matce Bożej poświęcony, miesiąc majowych nabożeństw, miesiąc ptasich koncertów i najsoczystszej zieleni. Jeszcze kilka miesięcy i znów nad światem zapanuje złoty październik – cudowny, jesienny miesiąc Maryi. Lecz przecież nie ma chyba miesiąca, w którym nie obchodzilibyśmy jakiegoś święta Matki Bożej. Jak to dobrze. Wszak w pieśni do Matki Bożej śpiewamy: „Ona dzieł Boskich Korona nad Anioły wywyższona...” Sam Pan Bóg postawił ją na tak wysokim miejscu, choć Ona nazwała siebie – Służebnicą Pańską. Ona to w momencie zwiastowania odpowiedziała „fiat” (niech się stanie według Słowa Twego), choć przecież wiedziała już wtedy, że czeka ją od tej znamiennej chwili życie niełatwe. Była więc i jest wzorem pokory. Patronuje Ona całemu Kościołowi, jest bowiem od zawsze Matką wszystkich narodów i ras: białej, czarnej, żółtej i czerwonej... Dlatego zyskała to piękne imię: „Matki Kościoła”, jako że my wszyscy stanowimy Kościół Boży – olbrzymią Maryjną Wspólnotę.

Matka Boże kocha nas tak bardzo, że nie umie patrzeć obojętnie na to, iż komuś z nas, ludzi, dzieje się krzyw-

da tu na ziemi. Nie jest Jej obojętny los człowieka biednego, starszego, samotnego, schorowanego. Zawsze, gdy ją o to prosimy, śpieszy nam z pomocą, śpieszy na ratunek. Jej można w pełni zaufać i los swój Jej

Niepokalanemu Sercu powierzyć. Ona nie zawiedzie! Dlatego my, Wierni Kościoła Pielgrzymującego, mamy w Niej wspaniałą Opiekunkę Chorych, Wspomożenie Wiernych, Poczycielkę Strapionych, o czym tak pięknie mówią słowa sławnej chyba na całym świecie – Litani Loretanńskiej.

Jest więc najlepszą Matką Kościoła Pielgrzymującego. Lecz przecież

na drugim świecie, w Czyśćcu, jest tyle, tyle dusz, które pokutują za popełnione na Ziemi grzechy. Oni są Kościołem Pokutującym. I do nas żyjących, należy modlić się o rychłe ich wybawienie. A Materka Najświętsza, jako Matka całego Kościoła, z pewnością wstawi się (może także dzięki naszym gorącym modlitwom), u Boga Najwyższego za tymi, którzy cierpią w Czyśćcu. Wie, jako Współczująca Matka każdego człowieka, jak bardzo męczą się te dusze i jak ogromną tęsknotę za Bogiem i za przepięknym niebem odczuwają. I pragnie je jak najszybciej ujrzeć szczęśliwymi, jako że dostały już darowania win i przeszły na wieki do Chwały Bożej. I za to należy się tej Najukochańszej Matce ogromna cześć, chwała i dziękczynienie. Módlmy się do Niej gorąco. Ona nie opuści tego, kto Jej zaufa...

Matko Kościoła Świętego!
Tyś taka Dobra, Współczująca,
My, Twoje słabe dzieci
Prosimy Cię już tu na Ziemi:
Wstawiaj się u Syna Swojego, a Boga Najwyższego
Byśmy w Ziemskiej Pielgrzymce
A potem – w cudownym Niebie
Ujrzeni przepiękne, tęcze słońce
I byli na wieki szczęśliwi,
Dostąpiwszy zbawienia wiecznego.
Dobry Pan Bóg wysłucha głosu Twego!
I zabierze nas wszystkich do Niebieskiej Ojczyzny,
Otrze łzę skruchy z oczu człowieczych,
Uleczy serca blizny!

Katarzyna Wilczyńska

Moja „wielka przygoda” z Duchem Świętym

od ze str. 3

do której należą od początku.

Modlę się, czytam Słowo Boże i proszę Ducha Świętego, aby mnie oświecał, oczyszczał i prowadził. Proszę i otrzymuję wiele darów od Niego.

I Ty siostró i bracie otrzymasz wiele. Zaczynaj od przebaczenia sobie i tym, którzy Cię skrzywdzili, pragnij Ducha Świętego, prosz o Niego i otwieraj się na

Jego dary. Jezus powiedział: „Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węże? Lub też, gdy prosi o jajko, czy

poda mu skorpion? Jeśli więc wy, choć żli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą” (Ew. Łukasza 11, 9 – 13).

Maria Sowińska

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 16.00 w kaplicy Św. Rodziny Msza Św. w intencji rodzin.
2. Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego w niedzielę o godz. 17.00 w dni powszednie bezpośrednio po wieczornej Mszy Św. Dziś po Nabożeństwie zmiana tajemnic dla Kółek Żywego Różańca.
3. Jutro 10-ta rocznica pobytu Ojca Św. w Radomiu. Uroczysta Msza Św. z tej okazji przed Seminarium przy ul. Młyńskiej o godz. 18.00.
4. Próby sypania kwiatów przed Uroczystością Bożego Ciała odbywają się we wtorki i czwartki o godz. 18.30.
5. W przyszłą niedzielę, o godz. 9.30, rocznicą I Komunii Św. dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 9. Spowiedź dla tych dzieci, które nie były u spowiedzi w I Piątek miesiąca i dla Rodziców, Chrzestnych i rodzeństwa w sobotę o godz. 11.00.
6. Dziś Komitet budowy przyjmuje indywidualne ofiary na dalsze prace przy budowie. Również dzisiaj przed kościołem zbiórka do puszek na Katolicki Uniwersytet Lubelski.ó
7. Stowarzyszenie „Inicjatywa Samopomocy Parafialnej” zaprasza wszystkich członków i nauczycieli, którzy prowadzili douczanie dzieci z rodzin ubogich w roku 2000/2001, na spotkanie 4.06.2001 (poniedziałek) na godz. 19.00 w sali nr 7 przy Parafii św. Józefa.
8. 17 czerwca, o godz. 15.00, Redakcja „Mojej Parafii” zaprasza wszystkich parafian na wspólną Mszę Św. oraz na festyn rodzinny zorganizowany w podwórzu plebani.

W minionym tygo-

Ochrzczeni zostali:

Paweł Głogowski,
Konrad Wojtania
Aleksandra Kalbarczyk

Odeszli do Pana:

Zbigniew Sirak – l. 59
Wacław Markowski – l. 77
Leon Kuliński – l. 94

ŻYCZENIA

W 25 rocznicę ślubu Barbary i Józefa
w 22 rocznicę ślubu Ewy i Wojciecha
w 16 rocznicę ślubu Elżbiety i Grzegorza
w 10 rocznicę ślubu Honoraty i Roberta
w 73 rocznicę urodzin Kazimierzy
błogosławieństwa Bożego i opieki Naj-
świętszej Marii Panny życzy Redakcja.

PARAFIANINEK

1. Świątynia Pana
2. W maju dzieci przystępują do niej pierwszy raz
3. Jeden z ewangelistów
4. O niej św. Paweł napisał hymn
5. Ilość przykazań, które Pan dał Mojżeszowi
6. Śpiewana w święta Bożego Narodzenia
7. Na nim umarł Jezus
8. Zdradził Jezusa

Litery z pól oznaczonych od 1 do 17 utworzą rozwiązanie

1		10	16		8	2		
2		15	5		14			
3					7			
4	1					17		
5	3			12			9	
6			4		13			
7				6				
8	11							

O ławkach w naszym kościele (do czego służą?)

Chcę dziś napisać o właściwym zajmowaniu miejsc w ławkach naszego młodzianowskiego Kościoła. Jak wszyscy zapewne zauważyli w dużym kościele ławki zajmują ogromną część powierzchni kościoła. Lecz tak się dziwnie składa, że kiedy wierni przychodzą na Mszę Św. czy innego typu nabożeństwo, zajmują dwa przeciwległe krańce tychże ławek, pozostawiając środek – pusty... I ci, którzy przyjdą nieco później, gorączkowo rozglądają się, w poszukiwaniu wolnych miejsc. Często zdarza się tak, że Msza Św. już się rozpoczęła, więc powstaje pewne zamieszanie, gdy siedzące na brzegach ławek osoby wstają, bądź nawet wychodzą z ławek, chcąc przepuścić do środka nowo przybyłych.

Wybaczenie, Drodzy Parafianie, jeśli ktoś poczuł się urażony, ale przecież każdy z nas ma prawo spokojnie uczestniczyć we Mszy Św., uważnie słuchać Słowa Bożego, a to zamieszanie temu nie sprzyja. Proponuję więc, aby ten kto przyjdzie wcześniej do Kościoła, zajął miejsce pośrodku ławki, boczne strony i krańce pozostawiając wolne. Wtedy przychodzący troszkę później spokojnie zajmą te wolne miejsca.

Każdy z nas, w nowej Świątyni może usiąść w ławce podczas Mszy Św. i Nabożeństw, ponieważ miejsc siedzących jest tu od 600 do 800 (z chórem)!

Z góry serdecznie dziękuję.

Halina Siczek

P.S. I jeszcze jedna prośba: siedząc w ławkach nie zakładajmy nóg na listwy, służące do klęczenia, ponieważ brudzą się i klęczniki w ławkach i nasze kolana czy też spodnie i suknie.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca redaktora naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiecko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72